

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně JUDr. Kateřinou Štěpánovou, Ph.D., ve věci

žalobkyně: N. M.

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 29. 7. 2024, o invalidním důchodu,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 29. 7. 2024, **se ruší** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Specifikace věci

1. Podstatou věci, je nesouhlas žalobkyně s posouzením její invalidity. Domnívá se, že jí byl invalidní důchod odebrán neprávem.

Shodu s prvopisem potvrzuje J.V.

2. Konkrétně se žalobkyně domáhá přezkumu v záhlaví specifikovaného rozhodnutí, jímž žalovaná změnila své rozhodnutí ze dne 2. 5. 2024 (č. j. X) tak, že podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), účastníkovi řízení odňala od 20. 8. 2024 invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně vyplácený od 20. 5. 2024 ve výši invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně na základě předběžně vykonatelného rozhodnutí ze dne 2. 5. 2024.

II. Relevantní skutková zjištění

3. Ke dni 13. 12. 2022 byla žalobkyně posouzena jako invalidní ve třetím stupni invalidity.
4. Při kontrolní lékařské prohlídce dne 2. 4. 2024 posoudil zdravotní stav žalobkyně lékař Institutu posuzování zdravotního stavu (dále jen „IPZS“) Ostrava se závěrem, že se u ní jedná o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění. Lékař stanovil pokles pracovní schopnosti žalobkyně ve výši 55 % dle kapitoly II, oddílu A, položky 1d přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška č. 359/2009 Sb.“). Procentní míru poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nezměnil.
5. Na základě citovaného posudkového hodnocení rozhodla žalovaná v prvním stupni dne 2. 5. 2024, přičemž žalobkyni snížila invalidní důchod z třetího stupně na druhý stupeň invalidity.
6. Proti uvedenému rozhodnutí vznesla žalobkyně námitky. V řízení o námitkách přezkoumal dne 16. 7. 2024 zdravotní stav žalobkyně lékař IPSZ České Budějovice, podle jehož posudku rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně představovalo postižení uvedené v kapitole II, oddílu A, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které stanovil míru poklesu pracovní schopnosti ve výši 25 %. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nezměnil. Dle závěrů posudkového lékaře IPSZ České Budějovice tedy žalobkyně již není invalidní; datum zániku invalidity stanovil na 2. 4. 2024.
7. O námitkách žalobkyně rozhodla žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím, jímž žalobkyni invalidní důchod odňala.

III. Žaloba

8. Žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 2. 10. 2024 žalobkyně namítá, že posudkoví lékaři nedostatečně a neúplně posoudili její zdravotní stav. Posudek posudkového lékaře v námitkovém řízení se výrazně rozchází s posudkem předcházející; je též v rozporu s lékařskými nálezy specialistů. V posudku nebylo přihlédnuto k rozsahu již prodělané léčby a jejích dopadů jako např. extrémní únava, lymfedém levé ruky, bolesti a citlivost prsa a podpaží, snížená imunita, psychický stav, potíže se spánkem, bolesti kloubů z léčby či občasné střevní potíže.

9. Posudkový lékař pochybil i v tom, že nepřihlédl k § 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb. Na jednání ani jedné lékařské posudkové prohlídky nebyla přizvána.

10. Z výše uvedených důvodů navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí.

IV. Stanovisko žalované

11. Ve vyjádření ze dne 11. 10. 2024 žalovaná za dosud zjištěného skutkového stavu setrvala na svých závěrech z rozhodnutí ze dne 29. 7. 2024. S ohledem na námitky žalobkyně navrhla důkaz posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV“ či jen „posudková komise“) v Ostravě, která je povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce pro účely přezkumného řízení.

V. Řízení před krajským soudem

12. K jednání soudu dne 5. 3. 2025 se žalobkyně nedostavila, byť ji soud řádně a včas předvolal. Svou neúčast omluvila s ohledem na svůj zdravotní stav. Souhlasila, aby soud jednal v její nepřítomnosti.

13. Soud jednal v nepřítomnosti žalobkyně.

14. Žalovaná u jednání po provedeném dokazování ve světle závěrů posudku PK MPSV Ostrava navrhla zrušení napadeného rozhodnutí.

VI. Posouzení věci krajským soudem

15. Krajský soud poté, co zjistil, že žaloba byla podána včas v souladu s ustanovením § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 s.ř.s. v mezích žalobních bodů.

16. Soud dospěl k závěru, že **žaloba je důvodná**.

17. Krajský soud prvně shrnuje relevantní právní úpravu a judikaturu dopadající na souzenou věc.

18. Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

19. Podle § 39 odst. 2 téhož zákona, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

20. Soud předesílá, že rozhodnutí správního orgánu o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle § 8 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen „zákon o OPSZ“) posouzení, zda je žadatel invalidní a o jaký stupeň invalidity se jedná, provádí posudkový lékař Institutu posuzování zdravotního stavu (IPZS), a podle § 4 odst. 2 zákona o OPSZ, pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění je posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí; za tím účelem Ministerstvo práce a sociálních věcí zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu dotčených rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudků, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti.
21. Náležitosti posudku přitom upravuje v § 7 vyhláška o posuzování invalidity. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž 1) účel posouzení, 2) datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 3) výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 4) skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 5) výsledek posouzení zdravotního stavu a míru poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, 6) procentní míru poklesu pracovní schopnosti, 7) stupeň invalidity, 8) den vzniku invalidity, resp. den změny stupně invalidity nebo den zániku invalidity, 9) odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti a 10) tzv. pracovní rekomandaci (to pouze, jde-li o invaliditu prvního či druhého stupně), tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012 - 18).
22. Posudek PK MPSV pak soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se posudková komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí ve dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011-43).
23. Požadavek úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku spočívá v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a musí své posudkové závěry náležitě odůvodnit. Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav stěžovatele byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace i s přihlédnutím ke všem jím tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy. V posudku musí být dále uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav posuzované osoby zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, a pokud ano, které zdravotní postižení bylo vzato za jeho rozhodující příčinu v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je více zdravotních potíží (§ 2 odst.

3 vyhlášky). Jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nesčítají. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle rozhodujícího zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (srovnej například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 8. 2022, č. j. 1 Ads 156/2021–43).

24. Jelikož rozhodnutí soudu v případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností, je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal si v souzené věci krajský soud odborný lékařský posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky, pracoviště Ostrava, jež je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle § 4 odst. 2 zákona o OPSZ.
25. Úkolem správních soudů v přezkumném řízení je pak vyhodnotit, zda je z lékařských posudků a zejména z posudků posudkové komise ministerstva zřejmé, že byl stav žadatele o invalidní důchod komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace s přihlédnutím ke všem tvrzeným obtížím, zda je posudkový závěr náležitě, přesvědčivě a srozumitelně zdůvodněn. Správní soud je povinen rozhodovat na základě úplně zjištěného skutkového stavu, který je dostatečným podkladem pro jeho rozhodnutí. Případné chybějící či nepřesně formulované náležitosti posudku, které způsobují jeho nepřesvědčivost nebo neúplnost, nemůže správní soud nahradit vlastní úvahou. Nemá pro to potřebné odborné znalosti. Může si ale vyžádat doplnění posudku, vyhotovení srovnávacího posudku jinou komisí ministerstva nebo uložit vypracování revizního posudku (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 4. 2021, č. j. 1 Ads 252/2020–25).
26. V souzené věci zdravotní stav žalobkyně, resp. míra poklesu její pracovní schopnosti, z pohledu zákona o důchodovém pojištění, hodnotili posudkoví lékaři opakovaně: lékař IPSZ Ostrava (posudek ze dne 2. 4. 2024) a lékař IPZS České Budějovice (posudek ze dne 16. 7. 2024), v přezkumném řízení soudním pak PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava (posudek ze dne 17. 1. 2025) vždy s identickým zařazením rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pod kapitolu II, oddíl A, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pročež se závěry posudků lišily toliko co do aplikace položky, když lékař IPSZ Ostrava hodnotil v položce 1d, lékař IPZS České Budějovice 1b a posudková komise v položce 1c uvedené vyhlášky. Nikdo z výše citovaných nezměnil posudkové hodnocení dle § 3 a 4 vyhláška č. 359/2009 Sb.
27. Posudek PK MPSV ČR Ostrava vykazuje všechny výše zmiňované náležitosti a naplňuje podmínku úplnosti a přesvědčivosti; posudková komise se vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi a své posudkové závěry náležitě a srozumitelně odůvodnila a posudek nevzbuzuje žádné pochyby.
28. Posudková komise MPSV ČR Ostrava vycházela při vypracování svého posudku z kompletní zdravotní dokumentace praktického lékaře žalobkyně MUDr. H., ze spisů IPSZ v Ostravě, Krajského soudu v Ostravě, dále též ze žalobkyní doložených zpráv a odborných nálezů a z lékařských nálezů a dokumentace uvedených na straně druhé posudku ze dne 17. 1. 2025.

29. Rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí představuje dle PK MPSV ČR, Ostrava je karcinom levého prsu, T1c N1 (1+/5) M0, BRCA pozitivní, stav po neoadjuvativní chemoterapii od února 2022 do srpna 2022, lokoregionální radioterapii do listopadu 2022, stav po oboustranné kůži šetrící mastektomii 26. 8. 2022, po oboustranné rekonstrukci prsů v dubnu 2023 (výměna expandérů za implantáty, lipotransfer). Pro komplikující erysipel v oblasti po mastektomii vlevo (cca 5x) byla opakovaně přeléčena antibiotiky. V lednu 2024 onemocnění dosáhlo celkové remise, na zavedené eskalované onkologické léčbě nejsou známky recidivy či generalizace onemocnění. Komplikací je ponáhavý lehký lymfedém levé horní končetiny, bolestivost a citlivost levého prsa a podpaží, bolestivá elevace levé horní končetiny nad horizontálu a nežádoucí účinky a potíže uváděné v žalobě.
30. Dle PK MPSV Ostrava je uvedené zdravotní postižení podřaditelné pod kapitolu II, oddíl A, položku 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které posudková komise stanovila míru poklesu pracovní schopnosti (z rozmezí 35 % - 45 %) na střední hranici, tj. 40 % při zohlednění profese.
31. Jedná se o středně těžké funkční postižení, stav v kompletní remisi, zpravidla po více než šesti měsících po ukončení aktivní onkologické léčby, stabilizovaný, stavy během podávání biologické léčby, nežádoucí a dlouhodobé závažné funkční postižení v důsledku dlouhodobé hormonoterapie či biologické léčby, výkon některých denních aktivit omezen. Posudková komise výslovně uvedla, že není posudkového opodstatnění pro stanovení horní hranice daného rozmezí s ohledem na absenci fyzické zátěže při profesi bankéře a při absenci dalších posudkově významných zdravotních postižení s dopadem na pracovní schopnost.
32. PK MPSV Ostrava uvedla, že se nejedná o zdravotní postižení takového stupně a rozsahu, aby bylo možno konstatovat, že se jedná o těžké či zvláště těžké funkční postižení uvedené ve vyšších položkách, tj. v kapitole II., oddílu A, položkách 1d, 1e vyhlášky č. 359/2009 Sb., z čehož plyne, že posudkové zhodnocení v těchto dvou položkách nelze realizovat, nejsou naplněna posudková kritéria pro hodnocení dle těchto položek. U žalobkyně činí pokles pracovní schopnosti 40 %, od 2. 4. 2024, tj. datum prvoinstančního posouzení.
33. PK MPSV Ostrava se neshodla s posudkovými závěry lékaře IPZS v prvoinstančním posouzení ani se závěry lékaře v námitkovém řízení. V prvotním posouzení došlo k nesprávné aplikaci posudkových kritérií, kdy zdravotní stav žalobkyně byl hodnocen dle vyšší položky 1d, přestože posudková kritéria této položky nenaplněval. Došlo také k nesprávnému stanovení data změny stupně invalidity, které chybně neuvedeno dnem jednání, ačkoli v posudku je uvedeno, že změna stupně invalidity stanovena ke dni projednání a posouzení lékařem IPZS. Posudkem lékaře IPZS v námitkovém řízení opětovně došlo k chybné aplikaci posudkových kritérií, kdy nebyla dostatečně zohledněna probíhající léčba a její nežádoucí účinky, dále komplikace již proběhlé léčby.
34. Dle krajského soudu PK MPSV dostatečně odůvodnila svůj odklon od dřívějších posudkových závěrů (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2008, č. j. 3 Ads 45/2008–46).

35. K žalobním námitkám PK MPSV Ostrava uvedla, že řádně prostudovala veškerou podkladovou zdravotní dokumentaci žalobkyně a konstatovala, že její současný zdravotní stav je stabilizovaný, žalobkyně absolvovala včasnou a úspěšnou neadjuvantní léčbu – RT a chemoterapii, chirurgickou léčbu včetně náhrady obou prsů implantáty. Je na zavedené eskalované onkologické léčbě, kterou toleruje, postižení levé horní končetiny a nežádoucí účinky léčby byly řádně zohledněny v hodnocení tíže funkčního postižení jako středně těžké funkční postižení. Při volbě položky 1c byl zohledněn celkový klinický nálezn, bylo přihlédnuto k rizikovosti i k nežádoucím účinkům léčby. Ve stanoveném středu 40 % (z rozmezí 35 % - 45 %) byla zohledněna psychicky náročnější profese. Od 2. 4. 2024 se jedná u žalobkyně o invaliditu prvního stupně.
36. Pokles pracovní schopnosti u žalobkyně činil 40 %. Tento závěr jednoznačně vyplývá z posudku PK MPSV Ostrava, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvod pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobkyně ve složení z posudkového lékaře a též internisty, tedy lékaře z oboru nemoci, která je uznávána za dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobkyně. Žalobkyně byla v posudkové komisi přešetřena právě lékařkou z oboru interního lékařství i předsedkyní komise.
37. Předestřené závěry PK MPSV Ostrava považuje krajský soud za plně přezkoumatelné a přesvědčivé a podotýká, že žalobkyně se k ústnímu jednání nedostavila a nevznesla žádné námitky co do úplnosti diagnostického souhrnu na straně druhé posudku ze dne 17. 1. 2025; rovněž nesporeovala komplexnost lékařských zpráv, z nichž PK MPSV Ostrava vycházela.
38. Již výše bylo nastíněno, že správní soud si nemůže učinit úsudek o otázce posouzení míry poklesu pracovní schopnosti a stanovení dne vzniku invalidity sám, stejně tak si tento úsudek nemůže učinit sama žalobkyně. Je třeba též zdůraznit, že posouzení podřaditelnosti zdravotního stavu žalobkyně pod korespondující ustanovení vyhlášky, tzn. zhodnocení zdravotního stavu, určení rozhodujícího zdravotního postižení a přepočet procentní míry poklesu pracovní schopnosti, soud neprovádí, neboť se jedná právě o ten typ odborné úvahy, již soud, který nedisponuje potřebnými medicínskými znalostmi z oboru posudkového lékařství, nemůže činit sám, nýbrž vychází z důkazu posudkem příslušné posudkové komise. Při objektivním hodnocení zdravotního stavu žalobkyně posudkovou komisí pro účely přiznání invalidního důchodu nelze brát v potaz, zda žalobkyně svá zdravotní postižení subjektivně vnímá jako těžší či zda by je zařadila do jiné kapitoly přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., než jak je vyhodnotili a vyhodnotili posudkoví lékaři (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2018, č. j. 6 Ads 23/2018-37).
39. Dle názoru krajského posudek PK MPSV Ostrava vypracovala pro účely přezkumného soudního řízení dostatečně přesvědčivé a úplně. Soud nemá důvody s jeho závěry jakkoli polemizovat. Nelze ostatně přehlédnout, že žalobní námitky žalobkyně směřovaly zejména do medicínského posouzení věci. Posudková komise se vypořádala s dalšími obtížemi žalobkyně tvrzenými v žalobě a tyto zohlednila při stanovení míry poklesu jeho pracovní schopnosti.
40. Žalobkyně přípisem ze dne 24. 2. 2025 navrhla vypracování revizní posudku PK MPSV mimo region Moravskoslezského kraje, případně vypracování znaleckého posudku. Krajský

soud tomuto návrhu nevyhověl. Neshledal potřebu přikročit k dalšímu doplnění dokazování, neboť považuje vypracování srovnávacího posudku či znaleckého posudku za nadbytečné. Jak již bylo uvedeno výše, PK MPSV Ostrava svým posudkovým závěrem hodnotila zdravotní stav žalobkyně komplexně, přesvědčivě a své závěry dostatečně odůvodnila.

41. Neprovedení navrhovaného důkazu lze (s jistým zjednodušením) ve shodě s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu (za všechny odkazuje krajský soud na jeho recentní rozsudek ze dne 27. 7. 2022, č. j. 3 As 98/2020-26) odůvodnit tím, že (i) jde o důkazní prostředek nezpůsobilý cokoli prokázat (například svědectví z doslechu), nebo (ii) jím nelze prokázat právě dokazovanou skutečnost (t. j. netýká se prokazované skutečnosti), případně (iii) pro jeho nadbytečnost (zjišťovaná skutečnost byla bezpečně prokázána již provedenými důkazy). Na základě výše uvedených okolností se tak důkazní návrh srovnávacím a znaleckým posudkem jeví krajskému soudu s ohledem na komplex již provedených důkazů a závěry posudkové komise zcela nadbytečným.
42. Pro úplnost krajský soud k žalobkyní předloženým lékařským zprávám, které byly vypracovány až po vydání napadeného rozhodnutí, tj. po dni 29. 7. 2024 uvádí, že v souzené věci je možné vycházet v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. toliko ze zdravotního stavu, jaký měla v době rozhodování žalované. Případné zhoršení či prohloubení stávajících zdravotních obtíží, ke kterému by mělo dojít po tomto datu, popř. vznik nových zdravotních obtíží, nebo změna zdravotního stavu žalobkyně jako taková, proto nemohou být v tomto řízení v zásadě nikterak zohledněny. Žalobkyně tak má možnost poukazovat na své případně se zhoršující zdravotní obtíže, které nastaly po datu 29. 7. 2024, v novém správním řízení. Soud konstatuje, že posudková komise měla k dispozici i lékařské zprávy po tomto datu vyhotovené.
43. Důvodem pro přiznání nároku na konkrétní stupeň invalidity nemůže být toliko subjektivní pocit žadatele o důchod o jeho neutěšeném zdravotním stavu. Přiznání invalidního důchodu musí být podloženo objektivně zjištěným zdravotním stavem, posuzovaným příslušnou PK MPSV.
44. Jelikož žalobkyně k datu 29. 7. 2024 nesplnila zákonné podmínky invalidity třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., ani zákonné podmínky invalidity druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) téhož zákona, nicméně naplnila podmínky invalidity prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) citovaného zákona, žalovaná pochybila, pakliže napadeným rozhodnutím zcela změnila rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 2. 5. 2024 a žalobkyni invalidní důchod odňala.

VII. Závěr a náklady řízení

45. V řízení před krajským soudem bylo prokázáno, že se u žalobkyně k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí, tj. ke dni 29. 7. 2024, jednalo o první stupeň invalidity.
46. Krajský soud proto v souladu s § 78 odst. 1 s. ř. s. napadené rozhodnutí žalované pro vady řízení zrušil a věc jí vrátil dle odst. 4 téhož ustanovení k dalšímu řízení.

47. Soud připomíná, že žalovaná je v průběhu dalšího řízení vázána právním názorem krajského soudu, tedy, že žalobkyně je nadále invalidní, přičemž se u ní jedná o invaliditu prvního stupně.
48. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť v řízení úspěšné žalobkyni žádné prokazatelné náklady nevznikly (§ 60 odst. 1 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.

Ostrava 5. března 2025

JUDr. Kateřina Štěpánová, Ph.D.
samosoudkyně